

СПРАВА «РОСТОВЦЕВ ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF ROSTOVTSSEV v. UKRAINE)

(Заява №2728/16)

Стислий виклад рішення від 25 липня 2017 року

У ході судового розгляду справи щодо заявника за обвинуваченням у незаконному придбанні та зберіганні наркотичних засобів у великих розмірах, він визнав факт придбання ним наркотичного анальгетику.

Суд з огляду на зізнання заявника у придбанні наркотичного анальгетику на підставі частини третьої статті 349 Кримінального процесуального кодексу (далі – КПК) скористався скороченою процедурою судового розгляду та визнав недоцільним дослідження доказів, щодо «обставин», які «ніким не оспорювались». Заявника було визнано винним у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого частиною другою статті 309 Кримінального кодексу України (далі – ККУ) (незаконне придбання та зберігання наркотичних засобів) та призначено покарання у виді позбавлення волі строком два роки та шість місяців.

Заявник оскаржив вирок до апеляційного суду, стверджуючи, що його зізнання стосувалось лише фактів, а не правової кваліфікації правопорушення, яка, на його думку, була помилковою. Заявник доводив, що його дії слід було кваліфікувати не як зберігання наркотичних засобів (ст. 309 ККУ), а як порушення встановлених правил обігу наркотичних засобів та їх аналогів (ст. 320 ККУ).

Апеляційний суд відмовив у відкритті апеляційного провадження, зазначивши, що у суді першої інстанції заявник не оспорював обставин кримінального правопорушення, і що у зв'язку з цим суд першої інстанції застосував скорочену процедуру судового розгляду справи. Апеляційний суд також зазначив, що суд першої інстанції діяв у порядку, передбаченому частиною другою статті 394 КПК, яким не передбачалось апеляційне оскарження рішень суду першої інстанції, ухвалених за скороченою процедурою судового розгляду, а отже вирок щодо заявника не міг бути оскаржений з підстав, на які він посилався.

Вищий спеціалізований суд України з розгляду цивільних і кримінальних справ (далі – ВССУ) також відмовив заявнику у відкритті касаційного провадження, зазначивши, що ухвала апеляційного суду відповідає нормам кримінально-процесуального законодавства.

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявник скаржився за статтею 2 Протоколу № 7 до Конвенції у зв'язку з позбавленням його права на перегляд вироку у його кримінальній справі.

Розглянувши скаргу заявника, Європейський суд дійшов висновку про порушення у цій справі статті 2 Протоколу № 7 до Конвенції. Зокрема, Європейський суд вказав, що апеляційний суд та ВССУ відмовили заявнику у розгляді суті його апеляційної скарги, чим порушили зміст права заявника на оскарження.

Крім цього, Європейський суд схвалив заходи, вжиті державними органами з метою недопущення виникнення таких порушень у майбутньому, а саме інформаційний лист ВССУ «Щодо підстав обмеження права на апеляційне оскарження вироку згідно з вимогами ч. 3 ст. 349 Кримінального процесуального кодексу України», проте вказав, це не впливає на особисте становище заявника.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО:

«1. *Оголошує* заяву прийнятною;

2. *Постановляє*, що було порушення статті 2 Протоколу № 7 до Конвенції;

3. *Постановляє*, що встановлення порушення саме по собі становить справедливую сатисфакцію будь-якої шкоди, якої зазнав заявник.»